

Misiunea în orașe, în timpul sfârșitului

Sabat după-amiază

Textul de memorat: „Urmăriți binele cetății în care în care v-am dus în robie și rugați-vă Domnului pentru ea, pentru că fericirea voastră atârnă de fericirea ei !” (Ieremia 29:7)

Cei trei îngeri din Apocalipsa vestesc Evanghelia „oricărui neam, oricărei seminții, oricărei limbi și oricărui norod” (Apocalipsa 14:6). Evanghelia trebuie să ajungă la toți locuitorii pământului. Și, din moment ce oamenii locuiesc și la oraș, suntem chemați să lucrăm și în orașe.

Nevoia de a lucra în orașe a devenit cu atât mai stringentă, cu cât statisticienii de la Națiunile Unite au declarat că, pentru prima oară în istoria măsurătorilor, cea mai mare parte a populației lumii locuiește în zonele urbane. În prezent, misiunea urbană a devenit prioritatea strategiei misionare a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea.

În multe state, misiunea adventistă are mai mult succes în orașele mici și în zonele rurale decât în regiunile metropolitane. Studiile arată că majoritatea populației din unele centre urbane mari n-a auzit niciodată de Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea și, implicit, de mesajele celor trei îngeri din Apocalipsa 14.

Este clar că, dacă vrem să răspândim mesajul nostru în lume, trebuie să-l răspândim și în marile orașe.

Știrea misionară video pentru Sabatul acesta poate fi descărcată și vizionată accesând una dintre următoarele adrese de Internet: resurse.adventist.pro (secțiunea „Școala de Sabat”) sau YouTube (canalul „Școala de Sabat”).

Orașele strâng laolaltă oameni diverși din punct de vedere cultural, etnic, lingvistic și religios. De regulă, fiecare grup își are propriul cartier sau teritoriu bine delimitat. Dar, tot mai frecvent în ultimul timp, granițele de acest tip dispar. Această realitate multiculturală ne expune riscurilor și situațiilor complexe, dar ne oferă și ocazii speciale de a vesti Evanghelia. Aici, gradul de toleranță la idei noi este mai ridicat, deschiderea față de alte religii este mai mare decât în zonele din afara orașelor, care sunt mai atașate de tradiție. În orașe există mai multe posibilități ca oamenii să intre în contact cu Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea.

1. Citește în Faptele 18:1-28 despre un model de înființare a unei biserici într-un oraș. Ce lecții putem învăța de la Pavel?

Centrele urbane din vechime erau un adevărat mozaic lingvistic, cultural și etnic, la fel ca marile orașe moderne. Pavel a abordat o diversitate de tipuri de oameni. A găsit oameni cu care avea în comun religia iudaică, cetățenia romană și meșteșugul confecționării corturilor (după cum știm, el își câștiga existența din confecționarea corturilor). A locuit în casa unei familii în care atât soțul, cât și soția s-au convertit și au devenit evangheliști. A predicat în sinagogă până a fost dat afară, după care a organizat o biserică în casa unui credincios. I-a instruit și i-a îndrumat pe noii convertiți pentru ca atunci când urma să plece mai departe să aibă pe cine lăsa în locul său.

Pavel era familiarizat cu mediul multicultural și multireligios din orașele mari și se simțea în largul său să lucreze în ele (vezi și 1 Corinteni 9:20-23). El știa cum să se adapteze la context și a învățat să prezinte adevărul în așa fel încât să răspundă nevoilor oamenilor cărora li se adresa.

Ce putem face, individual și ca biserică, pentru a fi mai bine pregătiți să îi abordăm pe concetățenii noștri astfel încât să ajungem la inima lor?

Obiectivele instructorului

La nivelul cunoștințelor: Membrii grupei să devină conștienți de provocarea misiunii din orașele mari și să admită că modelul lui Isus de slujire holistică este singurul care le va aduce un succes real.

La nivelul sentimentelor: Să răspundă cu entuziasm la întrebarea pusă de Dumnezeu: „Mie să nu-Mi fie milă de... cetatea cea mare?”

La nivel practic: Să identifice modurile concrete de a răspunde la provocarea de a lucra în orașe.

SCHIȚA STUDIULUI

I. Cunoștințe: Provocarea marilor orașe

- A. Cartea lui Iona se încheie oarecum abrupt cu întrebarea incisivă a lui Dumnezeu (Iona 4:11). Ce ne spune această întrebare despre caracterul lui Dumnezeu?
- B. În urmă cu peste 100 de ani, Ellen G. White scria că Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea a neglijat orașele (*Principiile fundamentale ale educației creștine*, p. 537). Din ce motive au fost neglijate? De ce este atât de dificil de lucrat în orașe? De ce sunt ele atât de importante pentru misiune?

II. Sentimente: Preocuparea pentru orașeni

- A. I-ai vorbit lui Dumnezeu despre preocupările sau temerile pe care ți le trezește implicarea în misiunea urbană?

III. Practic: Lucrarea în orașe

- A. Dumnezeu i-a îndemnat pe exilați să se roage pentru cetatea Babilon (Ieremia 29:7). Ia-ți timp săptămâna aceasta să te rogi pentru pacea, bunăstarea și prosperitatea unui oraș mare din țara ta și a locuitorilor lui.
- B. Psalmistul amintește că exilații iudei din Babilon se lamentau: „Cum să cântăm noi cântările Domnului pe un pământ străin?” (Psalmii 137:4). Pentru mulți adventiști, orașele sunt ca un „pământ străin”. Noi cum putem cânta cântările Domnului în orașe?

Rezumat: Dumnezeu era preocupat de cetatea Ninive. El le-a spus exilaților iudei să fie o binecuvântare pentru Babilon, iar Isus a plâns pentru Ierusalim. Orașele au un loc special în inima Sa. Noi nu putem împlini Marea Trimitere de a merge în toată lumea dacă evităm orașele, unde se află cea mai mare parte a populației globului pământesc. Iar când intrăm în orașe, suntem chemați să urmăm metoda de slujire a lui Hristos.

Când Hristos trecea prin Ierusalim, Capernaum și prin alte cetăți din vremea Sa, bolnavii, invalizii și săracii se strângeau imediat în jurul Său, dornici să fie aproape de Vindecătorul. Inima Sa simțea împreună cu omenirea suferindă.

În orașe se găsește mai mult din orice – mai mulți oameni, mai multe clădiri, mai mult trafic și mai multe probleme. Ele sunt o provocare pentru biserici. Vestitorii Evangheliei nu pot ignora nevoile uriașe ale oamenilor din jurul lor și nu pot pune accent exclusiv pe mesaj, fiindcă l-ar discredita. Dacă vorbim despre compasiune, har și speranță, dar nu le demonstrăm prin faptele noastre, vorbele nu vor avea nicio putere. Nu vom fi decât o altă voce în multitudinea de voci care caută să atragă masele.

2. Citește Exodul 2:23-25; 6:5; Iov 24:12; Psalmii 12:5 și Romani 8:22. Despre ce realitate dureroasă vorbesc aceste texte?

Trăim într-o lume suferindă, care geme sub povara și sub chinul păcatului și din care evadarea este imposibilă. Însă realitatea aceasta ne oferă ocazia de a da mărturie. Trebuie însă să evităm o confuzie. Când vorbim despre percepția cetățenilor asupra capacității unei biserici de a percuta la nevoile lor, este important să facem distincție între evenimentele sociale izolate și acțiunile permanente de slujire care împlinesc niște nevoi reale. Oamenii fac deosebirea între o biserică ce oferă alimente câtorva familii o dată pe an, la o ocazie specială, și o biserică precum cea despre care vom vorbi în continuare.

Ce face biserica aceasta, mai exact? Membrii ei se adună într-un centru social și le oferă celor doritori o masă caldă în fiecare dimineață. Și nu sunt chiar mulți la număr. Sunt doar cincizeci și șapte de membri, dar toți sunt trup și suflet pentru semenii lor. Activitatea lor este demnă de toată aprecierea. Ea necesită dedicare și un simț al datoriei față de persoanele în dificultate.

Gândește-te ce impact am avea asupra societății, dacă toate bisericile noastre ar face ceva pentru a alina strigătele de durere ale oamenilor din jur!

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVARE

Pasajul central: Ieremia 29:7

Ideea de bază: În fața provocării tot mai mari de a lucra în orașe – provocare pe care am neglijat-o în mare măsură – suntem chemați să urmăm exemplul lui Isus de slujire holistică.

Noi suntem chemați să fim o binecuvântare pentru orașe. În cadrul dezbaterei studiului, examinează împreună cu membrii grupei prioritățile misionare ale bisericii voastre locale. Există zone sau categorii sociale neglijate? Ce puteți face pentru a ajunge mai eficient la locuitorii orașelor?

Discuție introductivă: Se povestește că un bărbat căuta ceva pe trotuar la lumina unui stâlp stradal. Prietenul lui, David, îl observă și se oprește să-l ajute.

- Ce-ai pierdut, Mihai? îl întreabă.
- Am scăpat ceasul și nu mai reușesc să-l gășesc.
- Ce păcat! îl compătimentește David. Hai să te ajut!

David se pleacă pe genunchi și pe mâini și îl ajută pe Mihai să-și caute ceasul, în preajma stâlpului de iluminat.

După zece minute de cercetare atentă a fiecărui centimetru de asfalt, se întoarce spre Mihai și îl întreabă:

- Ești sigur că l-ai scăpat aici?
- Păi, nu chiar aici.
- Cum adică nu chiar aici? întreabă David descumpănit. Dar unde l-ai scăpat?
- Mai încolo, la vreo 20 de pași de aici, îi arată el cu degetul.
- L-ai scăpat acolo și îl cauți aici de-atâta timp? E ridicol. De ce îl cauți aici? Caută el să afle misterul unei purtări atât de bizare.

– Păi, nu ți-e clar de ce? Pentru că e mai multă lumină aici!

Biserica creștină are tendința de a proceda la fel: propovăduiește Evanghelia acolo unde este mai multă lumină. Am consumat cea mai mare parte a resurselor noastre în zone unde există deja o prezență creștină solidă și am ignorat acele părți ale lumii unde oamenii n-au auzit încă de Isus.

Dovada cea mai concludentă este prezența mai puternică a Bisericii Adventiste în zonele rurale decât în cele urbane, unde ponderea populației este mai ridicată.

De discutat: Discutați despre modul cum sunt consumate resursele bisericii voastre locale – oamenii, timpul, banii. Cât se consumă cu întreținerea

3. Citește Matei 13:3-9,18-23. Ce învățăm din acest pasaj despre cum să slujim și cum să dăm mărturie în orice loc, inclusiv în orașe?

În parabola aceasta, acțiunea se desfășoară în mediul rural, dar lecția se aplică mai bine la misiunea urbană decât la misiunea în orașele mici și zonele rurale, deoarece în orașele mari întâlnim o mai mare diversitate de „soluri”. Tocmai din acest motiv este mai dificil să organizezi campanii de evanghelizare în orașe decât la țară.

Dacă fiecare tip de sol produce roade diferite, atunci se impune testarea terenului înainte de a investi în acțiuni evangelizatoare. În cazul în care descoperă, în urma acestei testări, că terenul nu este chiar atât de bun, biserica ta va trebui să facă planuri pentru a-l îmbunătăți, afânând pământul bătătorit, îndepărtând pietrele din el și smulgând spinii. Cu alte cuvinte, pentru ca evanghelizarea să aibă succes, biserica are datoria de a pregăti terenul din timp. De aceasta depinde, în mare măsură, eficiența unei campanii de evanghelizare.

În 1 Corinteni 12, Romani 12 și Efeseni 4, Scriptura ne prezintă darurile spirituale. Ea ne spune că există o multitudine de daruri, dar o singură misiune. Pilda despre tipurile de sol în care cade sămânța scoate în evidență nevoia de a utiliza daruri diferite în lucrarea noastră din orașe. În orașele mari, „trebuie să fie implicați oameni cu talente diverse”, nota Ellen G. White. „Să fie folosite metode noi. Cei din poporul lui Dumnezeu trebuie să conștientizeze nevoile timpului în care trăiesc.” – Ellen G. White, *Evanghelizare*, ed. 2008, p. 54. Prin darul viziunii profetice, ea a înțeles ce condiții sunt necesare pentru eficiența misiunii urbane. Astăzi este chiar mai necesar să avem o strategie generală și complexă, care să facă apel la moduri variate de abordare și la daruri multiple. O singură campanie sau un singur proiect nu va avea un efect semnificativ pe termen lung. Programele de acest tip nu reușesc să-și facă simțită prezența în orașe, cu dimensiunile lor mari și cu structura lor complexă, influența lor ștergându-se cu totul în câteva săptămâni. De aceea, sunt necesare alte acțiuni prealabile.

Gândește-te la oamenii cărora încerci să le dai mărturie. Ce fel de „sol” sunt ei? Ce poți face pentru a pregăti terenul inimii lor?

bisericii și cu resursele pentru membrii bisericii și cât se consumă pentru concetățeni? Ce pași puteți face pentru a direcționa resursele bisericii voastre către acolo unde este mai puțină „lumină”? Dacă vă aflați într-un oraș, cum puteți dedica mai mult timp și mai multe resurse lucrării cu concetățenii? Dacă vă aflați într-un sat/într-o comună, ce puteți face pentru a susține misiunea urbană?

2. APROFUNDAREA STUDIULUI

Scriptura ne arată că Dumnezeu are o preocupare specială pentru locuitorii orașelor. În prezent, zonele urbane constituie o provocare uriașă pentru misiunea Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea. Recapitulează împreună cu membrii grupei principiile biblice referitoare la modul optim de a le duce orășenilor vestea despre dragostea lui Isus.

Comentariu biblic

I. Să nu ne fie milă de orașe?

(Recițiți Exodul 2:24,25, Iona 4:11 și Matei 9:36 în cadrul grupei.)

Când a auzit gemetele israeliților, Dumnezeu „a luat aminte la starea israeliților și i-a păsat de ei” (Exodul 2:25, *NTR*). Scriptura ne spune că Dumnezeu Se implică în viața oamenilor și este profund preocupat de bunăstarea ființelor pe care le-a creat.

Un exemplu clar în acest sens găsim în cartea lui Iona. Naum spune că Ninive este o cetate „vărsătoare de sânge, plină de minciună, plină de silnicie și care nu încetează să se dedea la răpire” (Naum 3:1) și întreabă: „Cine este acela pe care să nu-l fi atins răutatea ta?” (Naum 3:19). Cu toate acestea, cartea lui Iona ne arată că Dumnezeu i-a iubit pe niniveni. El pune în încheierea cărții o întrebare retorică: „Și Mie să nu-Mi fie milă de Ninive, cetatea cea mare?” (Iona 4:11).

Câteva secole mai târziu, Isus Și-a manifestat preocuparea pentru masele de oameni. Într-o ocazie, El a străbătut Galileea pentru a propovădui Evanghelia, a-i învăța pe oameni și a-i vindeca. Preocuparea adâncă pentru oameni L-a determinat să înfrunte epuizarea fizică. Matei ne spune că El a văzut gloatele și „I s-a făcut milă de ele, pentru că erau necăjite și risipite, ca niște oi care n-au păstor” (Matei 9:36).

De discutat: De ce se consideră astăzi că misiunea urbană este deosebit de dificilă? Ce temeri sau prejudecăți ne fac mai puțin dispuși să auzim nevoile orășenilor? Ce pași putem urma, individual și colectiv, pentru a ne schimba atitudinile fundamentale față de misiunea urbană?

4. Citește Ioan 15:12,13; Iacov 1:27 și Galateni 6:2. Ce principiu amintit aici este esențial în orice activitate serioasă de implicare în societate?

În mediul urban supraaglomerat, tindem să pierdem din vedere faptul că religia este personală. Ținta lucrării în orașele mari, ca de altfel în orice localitate, este aceea ca fiecare individ să dobândească o relație personală cu Hristos. Studiile arată că majoritatea convertiților Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea declară că s-au alăturat acesteia pentru că au avut o cunoștință adventistă. Și, de regulă, prietenia, în special în cazul acțiunilor care au în vedere mântuirea oamenilor, implică moartea față de sine și dispoziția de a urmări binele altora.

Toate etapele lucrării noastre – „pregătirea terenului”, „semănatul”, îngrijirea „plantelor” până la „recoltat” și păstrarea „recoltei” – au șanse mai mari de reușită dacă avem o relație apropiată cu oamenii. Așadar, să învățăm cum să le fim prieteni, cum să-i ascultăm și cum să-i iubim. Dacă lucrurile acestea sunt esențiale pentru a ajunge la inima oamenilor de pretutindeni, cu cât sunt ele mai importante în zonele urbane, unde locuitorii se simt uitați de toți și pierduți?

Elementul esențial al lucrării în orașe este grupa mică, iar aceasta poate lua forma „bisericii din casa ta”, ca în perioada Noului Testament (Faptele 2:46), sau poate funcționa ca atare în cadrul bisericii mai mari. Dacă într-un cartier sau într-o zonă nu există o biserică, dar există cel puțin trei adventiști de ziua a șaptea, acolo poate fi organizată o grupă mică. (Vezi Ellen G. White, *Mărturii*, vol. 7, pp. 21–22.)

Metoda aceasta este fundamentală pentru lucrarea din orașe din mai multe motive. Un motiv este diversitatea culturală, etnică, lingvistică și socio-economică pe care o întâlnim chiar și în orașele de mărime medie, cu sutele lor de categorii și de subcategorii sociale. În absența grupelor mici care să țintească fiecare segment de populație, misiunea lui Hristos nu va fi realizată.

Un alt motiv este acela că, în orașe, credincioșilor le este dificil să-L urmeze pe Isus. Există multe presiuni, ispite și contacte cu religii și ideologii diverse. Unii credincioși se resemnează și pleacă din biserică, iar alții se izolează pentru a se proteja emoțional, dar, astfel, devin insensibili la oamenii din jur care au nevoie de modele vii ale iubirii lui Isus.

II. Urmăriți binele cetății

(Recitați Ieremia 29:7 în cadrul grupei.)

Ieremia 29 conține unica poruncă specială consemnată în Biblie și dată de Dumnezeu poporului Său în legătură cu modul în care să trăiască și să lucreze într-o cetate. Probabil că ea i-a mirat, dacă nu chiar i-a șocat, pe exilații iudei din Babilon. Vestea că n-aveau să se întoarcă în patrie prea curând i-a durut probabil foarte tare. În loc să-și pregătească bagajele de drum, trebuiau să facă din Babilon casa lor pentru o perioadă destul de lungă – să se căsătorească, să-și facă grădini și să urmărească binele cetății: „Urmăriți binele [*shalom*] cetății în care v-am dus în robie și rugați-vă Domnului pentru ea, pentru că fericirea [*shalom*] voastră atârnă de fericirea [*shalom*] ei!” (Ieremia 29:7).

Termenul ebraic *shalom* are o multitudine de semnificații: pace, prosperitate, bunăstare și altele. Observăm că Dumnezeu le cere aici să se roage și să lucreze pentru pacea și bunăstarea cetății, fiindcă în felul acesta se vor bucura ei înșiși de pace și de bunăstare. Îndemnul acesta ne stârnește mira-re. Tentația lor era să-și stabilească în Babilon o enclavă. Le-ar fi fost mult mai ușor să rămână ei între ei, o familie cu aceeași religie și aceeași cultură. Le-ar fi fost mai ușor să păzească Sabatul, să mănânce kosher (curat), să stea departe de practicile idolatre și să se încurajeze cu amintirile despre patria lor și cu speranțele întoarcerii în ea. Dar Dumnezeu le cere să nu se izoleze, ci să facă exact contrariul: să se implice în societatea în care erau captivi, să aducă cetății pace și bunăstare.

Porunca aceasta ar trebui luată în calcul de cei care susțin că misiunea urbană poate fi împlinită prin acțiuni efectuate pe perioade scurte sau de la distanță, printr-un contact de moment cu cetățenii.

De discutat: Discută împreună cu membrii grupei tale despre termenul *shalom*. Ce pași putem face ca să urmărim binele orașelor din apropierea noastră și ca să ne rugăm pentru ele?

3. APLICAȚIA

Iudeii exilați în Babilon erau înstrăinați emoțional, fizic și spiritual de patria lor. Psalmistul descrie situația lor într-una dintre cele mai tulburătoare scene din Biblie: exilații se strâng pe malurile râurilor din Babilon și plâng când își aduc aminte de țara lor și, mai ales, de Ierusalim. Stăpânii lor le poruncesc să cânte, dar acesta este ultimul lucru la care se gândesc. Ei se întrebă: „Cum să cântăm noi cântările Domnului pe un pământ străin?” (Psalmii 137:4).

Nimeni nu spune că este simplu să te implici în societate și să le slujești oamenilor. Nu este simplu deloc. Oamenii sunt decăzuți, corupți, și nu le stă în fire să fie spirituali. Pavel însuși mărturisește că era pământesc: „Știm, în adevăr, că Legea este duhovnicească: dar eu sunt pământesc, vândut rob păcatului” (Romani 7:14). Dacă el era pământesc, ce putem spune atunci despre cei care nu-L cunosc pe Domnul sau care nu au avut o experiență personală cu Isus?

Și, pe lângă faptul că avem o natură decăzută, unii dintre noi mai trăim și în orașe, în aceste așezări renumite pentru influența lor negativă! Dușmanul sufletelor îi asaltează pe orașeni cu o mulțime de ispite prin care caută să-i prindă și să-i țină legați de păcat și de lume. În aceste condiții, este de așteptat ca misiunea în orașe să fie deosebit de dificilă. Dar, deși dificilă, este o misiune pe care am fost trimiși s-o îndeplinim și pe care trebuie s-o îndeplinim, ca biserică, dacă vrem să fim credincioși chemării noastre.

5. Ce spun următoarele texte despre motivul suprem pentru care trebuie să ne implicăm personal în lucrarea de evanghelizare?

2 Petru 3:9 _____

1 Timotei 2:4 _____

Biblia afirmă că Domnul Hristos a murit pentru toți oamenii, de la Adam și Eva până la toți locuitorii planetei din timpul nostru. Aici sunt incluși și locuitorii, numeroși, ai metropolelor lumii. Și ei au nevoie să audă marile adevăruri ale Cuvântului lui Dumnezeu.

„Nu există schimbare în soliile pe care le-a trimis Dumnezeu în trecut. Lucrarea din orașele mari este lucrarea esențială pentru acest timp. Când se lucrează în orașe așa cum dorește Dumnezeu, urmarea va fi declanșarea unei mișcări puternice, cum nu s-a mai văzut niciodată.” – Ellen G. White, *Lucrarea misionară medicală*, ed. 2001, p. 401

Apelul de a lucra în orașe este pentru fiecare dintre noi. Este un apel la o mai profundă experiență personală cu Hristos și la mijlocire serioasă în rugăciune, precum și la o planificare și o implementare extinse. Aceasta are la bază reforma și redeșteptarea, întrucât se va realiza doar prin puterea Duhului Sfânt.

Citește Romani 10:14,15. Ce apel scot în evidență aceste întrebări retorice? Concret, cum putem răspunde acestui apel?

În general, Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea a avut tendința de a-și direcționa atenția și resursele către zonele rurale. De aceea, Ellen G. White ne-a atras atenția, cu mai bine de o sută de ani în urmă, că am neglijat orașele. Aceia dintre noi care privim orașele ca pe „un pământ străin” avem nevoie să învățăm cum să cântăm cântările Domnului în aceste câmpuri misionare dificile.

Activitate: Identifică împreună cu participanții căile practice prin care putem să cântăm cântările Domnului în zonele urbane, chiar dacă nu ne simțim în ele ca acasă și chiar dacă oamenii s-ar putea să aibă mentalități și comportamente diferite de noi. Pentru început, alegeți orașul situat cel mai aproape de biserica în care vă închinați. Ce informații aveți despre acest oraș? Locuieste cineva din grupa voastră acolo?

4. PRACTIC

Dacă dorim să ne îngrijim în mod eficient de nevoile locuitorilor de la oraș, trebuie să aflăm mai întâi care sunt aceste nevoi. Este necesar să facem cercetări. Despre apostolul Pavel se spune că, la sosirea în Atena, și-a luat timp să străbată cetatea și să se uite îndeaproape la lucrurile la care se închinau atenienii (Faptele 17:23).

Când am străbătut ultima oară orașul care se află cel mai aproape de noi, ca să-i înțelegem pe oameni și să le cunoaștem nevoile? Ce citesc ei, ce vizionează și ce ascultă? Cum își petrec timpul liber? La ce se închină? (Poate că nu cred în Dumnezeu, dar fiecare om se închină la ceva.) Ce le provoacă durere? Ce le aduce bucurie? La activitatea aceasta, ajutați-i pe participanți să înțeleagă că e important să-i înțeleagă pe concetățenii lor.

Discutați despre pregătirile pe care trebuie să le faceți ca biserică pentru a răspunde nevoilor populației. Ce talente sau resurse ale bisericii voastre pot fi folosite? Ce schimbări puteți aduce prin prezența voastră în orașul respectiv? Ar putea parcurile să fie mai curate? Ar putea săracii să aibă hrană mai bună? Ar putea familiile să fie mai fericite? Ar putea oamenii să aibă mai ușor acces la resursele publice?

Citește cartea *Misiunea în marile orașe* (ed. 2012), o colecție de citate reprezentative din scrierile lui Ellen G. White despre lucrarea în orașe.

Un specialist adventist în misiunea urbană a realizat un studiu asupra articolelor lui Ellen G. White din periodice, în care apare sfatul său de a ne muta fie în orașe, fie în afara acestora. Din totalul de 107 articole, 24 dintre ele conțin sfatul de a ieși din orașe sau de a stabili instituțiile în afara orașelor, iar 75 de articole conțin sfatul de a ne muta în orașe pentru a lucra cu locuitorii lor. Restul de 8 articole exprimă o poziție neutră. Un istoric al bisericii noastre a sintetizat sfaturile lui Ellen G. White despre lucrarea în orașe și a arătat că, în ce privește instituțiile, ea recomanda ca ele să fie situate în afara orașelor și să acționeze de acolo; în ce privește lucrarea bisericilor locale, ea recomanda ca aceasta să fie efectuată din interiorul orașelor.

Ce planuri are biserica ta pentru lucrarea în orașe? Cum este poziționată ea față de zona urbană cea mai apropiată? Nicio biserică n-ar trebui să tragă concluzia că lucrarea în orașe nu are nicio relevanță pentru ea. Fiecare comunitate adventistă trebuie să participe la atingerea acestui obiectiv misionar important. Ignorarea orașelor și concentrarea eforturilor noastre în zonele din afara lor nu reprezintă atitudinea corectă față de misiunea pe care ne-a încredințat-o Isus.

„De ce să nu se stabilească în aceste orașe familiile care cunosc adevărul prezent? [...] Vor exista laici care se vor muta [...] la oraș, pentru ca lumina pe care au primit-o de la Dumnezeu să ajungă și la alții.” – *Ellen G. White în Advent Review and Sabbath Herald*, 29 septembrie 1891

BIBLIA ȘI CARTEA ANULUI – STUDIU LA RÂND

Biblia: Neemia 6–12

1. Cine și cui i-a zis: „Un om ca mine să fugă?”?
2. De ce nu erau zidite case în Ierusalim?
3. Ce au făcut copiii lui Israel în a 24-a zi a lunii a șaptea?
4. Cine au fost cei chemați pentru sfințirea zidurilor Ierusalimului?

Calea către Hristos, capitolul 3

5. Când vom înțelege mai bine urâciunea și grozăvia păcatului?

SUPLIMENT PENTRU DISCUȚIA ÎN GRUPE

ÎNTREBĂRI ȘI SUGESTII PENTRU PĂRTĂȘIE

1. Ce răspunsuri ați avut la rugăciune săptămâna care a trecut? Împărtășiți-le cu grupa!
2. Povestiți în grupă un eveniment pe care l-ați trăit sau de care ați auzit săptămâna trecută! De ce îl considerați important pentru a fi împărtășit? Ce lecție spirituală ați descoperit în acel eveniment?
3. În ce fel ați conștientizat prezența lui Dumnezeu în viața personală, săptămâna trecută?

ÎNTREBĂRI PENTRU DEZBATERE

	EXPLICAȚIE	APLICAȚIE
1	Ce căi și metode a folosit apostolul Pavel pentru a înființa o biserică în orașul Corint?	Ce căi și metode putem folosi astăzi pentru a înființa o biserică într-un oraș?
2	Despre ce realitate dureroasă vorbesc textele biblice din secțiunea de luni?	Aduceți exemple concrete despre această realitate dureroasă în orașele actuale!
3	Cum se aplică „Pilda semănătorului” în cazul evanghelizării orașelor?	În ce ar putea consta pregătirea diferitelor „soluri” pentru evanghelizarea orașelor?
4	Ce preocupare este esențială în orice activitate evanghelică din orașe?	Dă exemple despre cum reflectă acțiunile bisericii tale această preocupare!
5	Care este motivul suprem al implicării noastre în evanghelizarea orașelor?	Concret, cum ne putem implica personal în evanghelizarea orașelor?

SUPLIMENT PENTRU DISCUȚIA ÎN GRUPE

SUGESTII PRACTICE

1. Ce lucru practic ați învățat din acest studiu și cum îl veți aplica?
2. În ce tipuri de activități ne putem implica pentru evanghelizarea orașelor?
3. Care este planul misionar al grupei voastre? În timp ce ascultați sau viziionați știrea misionară pentru Sabatul acesta, culegeți eventuale idei misionare pe care să le aplicați!

SUGESTII PENTRU RUGĂCIUNE

1. Să-l mulțumim lui Dumnezeu pentru viziunea lucrării în orașe!
2. Să ne rugăm pentru oamenii din orașul nostru (sau cel mai apropiat)!
3. Să ne rugăm pentru persoanele de pe lista noastră de rugăciune!

Cineva din familie _____

Cineva dintre rude _____

Cineva dintre prieteni _____

Cineva dintre vecini _____

Cineva din biserică _____

Mâine începe *Săptămâna sănătății*